

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 20/11/2023

*****

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 8

ĐỀ XUỐNG HIẾU ĐẠO VÀ SƯ ĐẠO

(BÀI 4)

Giáo dục của Phật Đà là giáo dục giúp chúng ta khai mở tự tánh thanh tịnh. Chúng ta học Phật thì chúng ta phải quay về với tự tánh thanh tịnh để chúng ta hành trì, diễn giáo. Chúng ta không quay về với tự tánh thanh tịnh thì chúng ta sẽ dần dần rơi vào Ma đạo. Nếu chúng ta có phiền não, vọng tưởng thì đó là chúng ta đang theo Ma đạo. Tôi học theo Hòa Thượng, tôi gần như không có sự mong cầu, tính toán, chấp chặt vào mọi việc. Khi đến một nơi, tôi đều tùy duyên để làm mọi việc, việc nào cần làm trước thì tôi sẽ làm trước, việc đã định trước nhưng chưa cần làm ngay thì tôi có thể sẽ làm sau. Mọi người thường lo lắng rằng, hằng ngày, tôi làm việc nhiều như vậy thì sức khoẻ của tôi sẽ bị ảnh hưởng. Chúng ta làm mọi việc một cách tùy duyên thì chúng ta sẽ không có phiền não, chúng ta không phiền não thì sức khoẻ của chúng ta sẽ không bị ảnh hưởng.

Những việc liên quan đến hoàng dương Phật pháp, liên quan đến hệ thống thì tôi chỉ giải quyết nhanh chóng trong thời gian một nốt nhạc. Sau hơn nhiều nghìn giờ phiên dịch, tôi ngồi quá nhiều nên tôi đã bị những bệnh không thể chữa trị nhưng khi tôi học tập, làm việc tôi không cảm thấy mệt mỏi. Chúng ta đã cùng nhau trải qua gần 1500 giờ học tập đầy hoan hỷ. Mỗi ngày, tôi đều thức dậy trước 4 giờ để học tập, làm việc, mỗi ngày của tôi đều tràn ngập niềm vui. Những ngày gần đây, tôi đã dùng hơn 40kg gạo nếp, 30kg sắn để gói bánh nhưng tôi vẫn luôn cảm thấy hoan hỷ. Đây là vì tôi không có tâm mong cầu danh lợi, không muốn được đền trả mà tôi chỉ có tâm muốn phục vụ. Tôi rất cảm động khi nghe Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đến thế gian để phục vụ chúng sanh”**. Nếu chúng ta không có tâm phục vụ chúng sanh thì chúng ta nên rút lui để người khác làm. Sau khi chúng ta tổ chức buổi lễ tri ân các nhà giáo, ngày hôm qua, tôi vẫn nhận được lẵng hoa tri ân của một người đến tham dự. Chúng ta làm bất cứ việc gì thì chúng ta cũng phải có trách nhiệm, bổn phận làm ra tấm gương cho mọi người.

Khi chúng ta học tập, mỗi chương Hòa Thượng đều nói đến giáo dục nhân quả, giáo dục của Phật Đà, giáo dục Sư Đạo. Đây là căn bản của căn bản, nền tảng của nền tảng. Người biết sợ nhân quả thì họ sẽ rất cẩn trọng trong khởi tâm động niệm, lời

nói, việc làm. Chúng ta làm người khác mất đi niềm tin với Phật pháp, với Thánh Hiền thì họ sẽ bị đọa lạc do vậy chúng ta sẽ phải gánh trách nhiệm nhân quả. Tôi muốn gần gũi với những người đang gặp khó khăn, nếu mọi người có việc cần nói thì tôi sẽ luôn sẵn sàng nghe. Nhiều người e dè khi nhắn tin cho tôi vì họ sợ rằng tôi đang bận. Mọi người có thể gọi, nhắn tin cho tôi bằng Viber. Có người nói, họ tưởng rằng nơi tôi ở phải là một lâu đài nguy nga, bên ngoài lâu đài có cảnh vệ. Nơi tôi ở, xung quanh là vườn cây, buổi tối, tôi nằm ngủ trên một tấm phản. Hiện tại, hằng ngày, tôi chỉ đi làm cỏ, trồng rau để tặng. Tôi không còn phiên dịch vì tay của tôi không đánh máy được nữa.

Ngày trước, không có ai dạy tôi phải điều thân, điều tâm, khi tay tôi bị đau, tôi dùng băng dính quấn các đầu ngón tay nên dần dần xương của tôi bị thương tổn. Ngày trước, trong một ngày, tôi có thể dịch đĩa, thu âm, xử lý xong một video để đưa lên mạng. Một lần, khi ở Hồng Kông mọi người đang tham dự pháp hội và nhận đĩa nói về việc Hòa Thượng Hải Hiền vắng sanh, thì ở Việt Nam, tôi cũng đã dịch xong đĩa đó và tải lên mạng. Trên trang web dạy chữ Hán, tôi đã đăng rất nhiều bài, hiện tại, tôi còn 17 bài chưa dạy nhưng mọi người bảo tôi không cần dạy thêm vì lượng bài trên website đã quá nhiều. Hiện tại, việc của hệ thống tôi cũng đã giao phó cho mọi người làm. Hòa Thượng dạy: *“Chúng ta phải tận tâm, tận lực phục vụ chúng sanh”*. Tôi làm mọi việc một cách rõ ràng, nhanh chóng, gọn gàng. Nếu ai có câu hỏi thì nhắn tin cho tôi, tôi sẽ trả lời. Mọi người đừng hỏi tôi những điều không quan trọng, thí dụ như, có người hỏi tôi là người bị bệnh có thể đi đến đám ma hay không. Chúng ta nên hỏi những việc cần cho sự phát triển của Phật pháp, của văn hoá truyền thống.

Nhà Phật nói: *“Thân người khó được, Phật pháp khó được nghe”*. Hiện tại, chúng ta đã có được thân người và chúng ta cũng đã làm được một chút việc giúp ích cho mọi người. Tôi cảm thấy rất vui khi mỗi ngày chúng ta đều có rau tặng mọi người, hiện tại, đây là điều tôi quan tâm và là niềm vui lớn nhất của tôi. Hằng ngày, tôi thường quan sát Camera để xem màu lá của cây rau cải con, nhìn màu lá tôi sẽ biết rau đã đủ dinh dưỡng, đủ nước hay chưa. Tôi cũng thường nhắc nhở mọi người để, đậu đạt được chất lượng tốt nhất, rau trồng theo đúng quy trình, nước dinh dưỡng không bị hao phí.

Nhiều người không thể đến tham gia các buổi lễ của hệ thống nhưng rau và đậu thì có thể đến được mọi nơi. Những ngày gần đây, miền trung gặp lũ lụt, chúng ta gửi rau từ thành phố Đà Nẵng ra Quảng Trị, vườn rau ở thành phố Huế vẫn đang có rau sạch để tặng. Đây là những hành động thiết thực, an ủi mọi người trong hoạn nạn. Mọi người nhìn thấy chúng ta tặng rau, đậu thì họ sẽ tự hỏi chúng ta là ai, khi biết chúng ta là người học Phật thì họ sẽ tự động học Phật, niệm Phật. Chúng ta không cần nói mà chúng ta chỉ cần tặng rau, đậu bằng tâm chân thành là được. Tôi chưa bao giờ bảo những người hàng xóm ở khu đảo tại Sơn Tây học Phật, niệm Phật nhưng khi tôi đến nhà thăm mọi người thì khi chào tôi, mọi người đều niệm *“A Di Đà Phật”*. Hôm qua, tôi được tặng một bó hoa lay-ơn, tôi bảo một người trong hệ thống đem tặng lại bó hoa đó cho

một cụ già, cụ đã vô cùng vui. Chúng ta phải tận tâm tận lực phục vụ chúng sanh bằng tấm lòng chân thành, không vì danh lợi.

Tự tánh của chúng ta thanh tịnh giống như tự tánh của Phật, chúng ta có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên chúng ta phiền não. Chúng ta học Phật là chúng ta học sự giác ngộ vì vậy chúng ta phải phản tỉnh trong mỗi khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm của mình. Chúng ta cho rằng mọi người phải phục vụ chúng ta thì chúng ta sẽ gây phiền phức cho người. Hòa Thượng nói: “**Tôi đến và ra đi như một lữ khách**”. Cả cuộc đời Ngài vì người phục vụ. Nếu chúng ta không có tinh thần này thì chúng ta chưa phải là người chân thật học Phật.

Chúng ta đang học chương nói về tinh thần hiếu đạo, trong xã hội hiện đại vấn đề này đang trở nên hết sức cấp bách. Hòa Thượng nói: “**Người ngày nay xem thường hiếu, thân, tôn, sư**”. Chúng ta là người học Phật, chúng ta phải có trách nhiệm đề xướng, phát huy tinh thần hiếu đạo. Phật đạo phải được xây dựng trên nền tảng của Hiếu Đạo và Sư Đạo. Phật đạo không được xây dựng trên nền tảng của Hiếu Đạo và Sư Đạo thì giống như chúng ta xây nhà không có móng. Người xưa nói: “**Đạo tâm sương sớm**”. Đạo tâm của chúng ta giống như giọt sương trên ngọn cỏ, chỉ cần một cơn gió thì giọt sương sẽ rơi. Chúng ta học Phật không có nền tảng nên đạo tâm của chúng ta rất dễ mất.

Đạo tâm của tôi cũng rất mong manh, dễ vỡ vì vậy tôi rất xem trọng giờ học buổi sáng. Nếu tôi đang ngủ mà tôi thức giấc thì tôi sẽ nhìn đồng hồ xem khi đó là mấy giờ. Tôi đã không ngủ quên hơn 1500 ngày nhưng tôi vẫn hết sức cảnh giác với tập khí, phiền não của mình. Có những câu nói của mọi người khiến tôi cũng tự ái nhưng tôi nuốt nước mắt vào trong. Có người nói rằng, tôi đã có vợ con vậy thì vì sao tôi vẫn được mọi người gọi là Thầy. Tôi đã phải trải qua thời gian dài nỗ lực học tập, làm việc để xứng đáng với chữ Thầy này. Tôi không dùng Facebook, Zalo vì những ứng dụng này có thể khiến tôi động tâm bởi lời khen, chê. Tôi dùng Viber để những người nước ngoài gọi điện cho tôi mà không tốn kém. Tâm chúng ta mong manh, dễ vỡ, dễ động tâm nên chúng ta phải bảo hộ tâm mình. Tôi dùng một chiếc điện thoại chỉ có chức năng nghe, gọi, tôi thường không mang theo điện thoại nên nhiều người không thể liên lạc với tôi. Chúng ta phải giữ tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta mới đề khởi được câu “**A Di Đà Phật**”.

Hòa Thượng nói: “**Người cả ngày bận rộn làm việc vì chúng sanh thì một ngày họ chỉ cần niệm một vài câu Phật hiệu, tâm họ cũng đã tương ứng với tâm Phật**”. Nếu chúng ta niệm Phật nhiều nhưng tâm chúng ta phiền não, vọng tưởng thì chúng ta chỉ đang tạo nghiệp. Chúng ta nên dành thời gian trồng rau, tặng rau cho mọi người, mỗi lần chúng ta tặng một bó rau thì chúng ta niệm một câu Phật hiệu vậy thì chúng ta đang niệm Phật với tâm hoan hỷ, với tâm đồng cảm với chúng sanh. Hiện tại, tôi bị đau tay nên tôi không thể dịch bài, mấy hôm nay, tôi dành thời gian vừa gói bánh,

nấu chè vừa niệm Phật. Nếu chúng ta ngồi niệm Phật thì chúng ta thường sẽ ngủ gục hoặc trong đầu chúng ta sẽ chiếu phim 3D vì vậy chúng ta nên dành thời gian đó để làm lợi ích chúng sanh. Hiện tại, khi tôi cắt một cây rau hay đặt một hạt rau vào ly thì tôi niệm một câu “**A Di Đà Phật**”.

Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền là nội học vì tự tánh chúng ta vốn đã đầy đủ, tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sẽ khai mở được trí tuệ vốn có của mình. Học thuyết thế gian là ngoại học, hướng ngoại tìm cầu. Nếu chúng ta không học Phật bằng tâm thanh tịnh thì đó là chúng ta đang học theo Ma. Nếu chúng ta bị Ma dẫn dắt thì tâm chúng ta không an, tâm chúng ta luôn bao chao, xao động. Chúng ta học Phật thì chúng ta sẽ luôn hoan hỷ vì tâm chúng ta rời xa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Nhiều năm qua, tôi không kêu gọi, cần cầu ai nhưng tôi vẫn làm được những việc cần làm. Tôi bắt đầu làm từ con số 0, hiện tại, mỗi tháng, chúng ta tặng gần 10 tấn rau, khoảng 35.000 miếng đậu. Phật dạy: “*Chúng ta muốn có tiền tài thì chúng ta phải bỏ thí tiền tài, chúng ta muốn có trí tuệ thì chúng ta phải bỏ thí năng lực, chúng ta muốn khỏe mạnh, sống lâu thì chúng ta phải bỏ thí vô úy*”. Chúng ta phải thật làm để thúc đẩy niềm tin của mọi người với Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền.

Tôi vừa chuyển 100kg đậu nành sạch để tặng các nơi, tôi không có tâm phân biệt, chúng ta làm để phục vụ chúng sanh, chúng sanh nào cũng đáng để chúng ta phục vụ. Chúng ta nói ra không phải là chúng ta khoe mà chúng ta nói để chúng thực lời Phật dạy. Phật dạy chúng ta bỏ thí tiền tài thì bỏ thí tiền tài sẽ đến, tiền tài càng đến nhiều thì chúng ta càng bỏ thí nhiều hơn. Năm vừa qua, chúng ta đã xây dựng thêm 3 vườn rau, năm tới, chúng ta sẽ tiếp tục xây dựng thêm các vườn rau sạch. Chúng ta cũng đã lắp đặt 14 dây chuyền sản xuất đậu và vẫn đang tiếp tục lắp đặt thêm. Đây chính là chúng ta có tâm phục vụ chúng sanh. Chúng ta phải làm ra tấm gương thì chúng ta mới khiến chúng sanh cảm động, chúng ta mới dẫn dắt được chúng sanh học Phật pháp, học đạo Thánh Hiền.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!